

November 2013

XAVIER
FRIESEN
PRESENTEERT:

ZAMBIA EN MEZELF.

Van idee tot uitvoering in één werkstuk.
Xavier Friesen.

Voorwoord.

Ik ben Xavier. Een jongen die een idee in zijn hoofd heeft gezet: een vreemd idee maar geen onmogelijk idee. Is het me gelukt om dit idee te verwezenlijken of misschien toch niet? Het is bijna een droom. Daarom bovenal: hoe ziet die droom er uit? En hoe maak ik van deze droom, werkelijkheid?

Ik maak mijn werkstukken over Zambia. Ja, werkstukken (in meervoud). Dit is namelijk een Dubbelboek: twee boeken in één boek.

Dit werkstuk heet “Zambia en mezelf”. “Zambia en mezelf” gaat echt over wat ik, Xavier, met Zambia te maken heb. Weet jij het? Mijn andere werkstuk heet “Zambia, het land”. In dat werkstuk vertel ik jullie alles over Zambia

Het andere werkstuk niet gelezen? Echt geen nood hoor. Lees hierna het andere werkstuk en je zult zien dat alles op het laatst weer bij elkaar komt. Hoe? Tja, het leukste is natuurlijk om dat zelf uit te vinden. Bijvoorbeeld door nu meteen te gaan lezen.

Ps: in dit deel van het Dubbelboek zul je geen foto's of plaatjes aantreffen. Je begrijpt: dit deel gaat over Zambia en mezelf en.. dat ligt nog in het verschiet. Foto's en beelden komen tot stand, letterlijk en figuurlijk, als ik straks echt in Zambia ben.

Inleiding

Het is middag. Vandaag komt de leerplichtambtenaar op bezoek.

Wat doet een leerplichtambtenaar? Dat is iemand die bij de gemeente werkt. De gemeente moet toezicht houden op de leerplicht. In de leerplichtwet is, bij wet, geregeld dat kinderen in Nederland verplicht zijn om onderwijs te volgen. De leerplichtwet gaat in bij kinderen vanaf de eerste dag na hun vijfde verjaardag en duurt tot je achttiende verjaardag. Er zijn een paar uitzonderingen in die wet waarin geregeld is dat kinderen niet (of tijdelijk niet) naar school hoeven. Ouders moeten er voor zorgen dat hun kinderen naar school gaan.

De leerplichtambtenaar controleert namens de gemeente of ouders en kinderen zich aan de leerplicht houden. Als een kind te veel of te vaak wegblijft van school dan neemt de leerplichtambtenaar contact met je ouders op. De leerplichtambtenaar kan uiteindelijk een proces-verbaal opmaken. Die boete kan oplopen tot wel bijna 500 euro. Bijvoorbeeld ouders die hun kind meenemen naar wintersport of ouders die naar het land van herkomst teruggaan en een paar weken te laat terugkomen. De leerplichtambtenaar ziet er dus op toe dat de leerplichtwet goed uitgevoerd wordt.

Wat doet de leerplichtambtenaar bij mij thuis? Ik heb een verzoek ingediend bij de leerplichtambtenaar om een paar weken niet naar school te hoeven gaan. Natuurlijk komt er wel iets anders voor in de plaats dat ook bijzonder leerzaam is. Vandaag ga ik dat plan uitleggen aan de leerplichtambtenaar. Die mag, namens de overheid, beslissen of ik mijn droom kan gaan beleven of dat ik mijn droom moet blijven dromen.

Voor mij ligt mijn plan van aanpak en een briefje. Daarop staat aangegeven wat ik wil vertellen

- Wie ben ik? Wat is mijn plan?
- Waarom wil ik op studiereis?
- Waarom wil ik gaan?
- Hoe wil ik contact met het “thuisfront” houden?
- Wat heb ik onderzocht?
- Wanneer zou ik willen gaan?
- Wie gaat deze reis doen?
- Het project.
- Een voorbeeld wat ze doen op het project.
- Wat wil ik bereiken voor mezelf?
- Wat wil ik leren?
- Zambia, en mezelf.

De bel gaat. Ik ben meteen wakker. De leerplichtambtenaar komt binnen. Zij zegt heel aardig, ‘Begin maar gewoon.’

Ik begin te vertellen.

Wie ben ik en wat is mijn plan?

Ik ben Xavier Friesen, 11 jaar en leerling in groep 8 van de Petrus Banden School in Venray. Ik zou graag een plan met u bespreken. Ik ben heel erg benieuwd wat u van dit plan vindt. Natuurlijk zou ik ook heel graag tips van u krijgen als u die heeft.

Ik heb het idee opgevat om een dit jaar studiereis te gaan doen.

Het begon allemaal vier jaar geleden toen we op vakantie waren in Indonesië. Ik vond het er prachtig, maar het was ook arm, heel erg arm. Toen heb ik belangstelling gekregen voor verre reizen. Toen we terugkwamen beloofde Ietje (mijn moeder) dat we een verre reis zouden maken, wanneer ik groep 8 afgerond had.

Dit heb ik altijd onthouden. Het werd groep 5, vervolgens groep 6 en daarna groep 7.

Toen ik een keer samen met Ietje de singels liep hier in Venray, hebben wij het samen er over gehad. Heel langzaam kwam het idee op om naar Afrika te gaan. Het is een continent dat mij zeer aanspreekt. Ik ben nog nooit zo ver in het zuiden van het werelddeel Afrika geweest. Ik denk dat het daar heel mooi is, maar ook heel arm. Een paar dagen later rees bij mij het idee om er een studiereis van te maken. Mij leek het erg boeiend om eens anders naar het buitenland te gaan.

Ik heb een plan gemaakt en ben toen op onderzoek uit gegaan om te kijken of het haalbaar is om zo'n studiereis te gaan maken als 11 jarige in groep 8.

Intussen heb ik ook al wat voorbereidingen gedaan. Zo heb ik in de herfstvakantie een Engelse taal cursus gedaan. Ik ben naar Londen gegaan en heb daar vijf dagen privéles gekregen om mijn niveau bij te spijkeren. Dit is zeer goed gelukt en ik kan nu gewoon stukken beter Engels spreken. Ik heb voor Engels gekozen omdat ze, waar ik na toe wil gaan, Engels spreken.

Waarom wil ik op studiereis?

Ik wil heel graag naar het buitenland en daar met een andere bril naar het land en de mensen kijken dan met de vakantiebril. Ik wil me graag meer "onderdompelen" in een andere cultuur en zo de mensen en hun levenswijze beter leren kennen en leren begrijpen. Dat kan niet als je "even langs gaat op vakantie". Ik wil daarvoor graag in een dorp met de mensen wonen en leven. Dat heb ik al gemerkt toen ik een paar dagen in een heel klein dorp, in een heel klein hutje, bij een gezin, ergens heel ver in de jungle, verbleven heb. Dat was samen met Gabòr, papa en mama en een vriendin van ons. In Indonesië. Dat was heel mooi, heel leuk en heel leerzaam.

Ik kan heel gemakkelijk leren op school. In groep 5 bleek uit tests dat ik al veel stof beheerste op groep 8-niveau. Dat is zo verder gegaan. Ik werk op school zelfstandig aan eigen projecten. Ook ga ik een halve dag in de week naar een Plusklas in Venlo. Uit de IQ-test is gebleken dat ik "snelle hersens" heb. De leerkrachten in groep 5, 6 en 7 hebben altijd erg hun best gedaan om voor mij interessante en leerzame projecten en opdrachten te vinden. Dat kostte ze veel werk. Nu wil ik in groep 8 ook zelf graag mee denken over een project waar ik veel van kan leren. Dat zou dan de studiereis zijn. Dat kan ik heel goed integreren in een project op school. Ik moet namelijk veel voorbereiden voordat ik die studiereis kan maken en voordat ik het vrijwilligerswerk daar kan gaan doen. En ik kan er ook nog van alles mee doen als ik terug kom van de studiereis. Mijn groep vindt het vast ook heel leuk om te kijken of zij

er iets in kunnen betekenen. Daar wil ik graag over nadenken en vervolgens samen aan werken met andere kinderen uit mijn klas.

Hoe wil ik contact houden met de mensen aan het thuisfront?

Ik wil een blog bijhouden in Zambia. Hier wil ik dan, bijvoorbeeld om de twee dagen, een verhaal op plaatsen. Zo wil ik thuis, familie, vrienden en de klasgenoten, maar ook andere kinderen en volwassenen die geïnteresseerd zijn, op de hoogte houden. Ik heb dit al bekeken en ik denk dat dit goed mogelijk is. Wel moeten we kijken hoe we dat doen in verband met WIFI. Ook wil ik veel foto's maken en deze op mijn blog zetten. Ik kan zo eenmaal thuis een reisverhaal voorbereiden en dit aan de klas of aan anderen, zoals bedrijven, presenteren. Wat mij ook leuk lijkt is om daar video's te maken, waarbij ik dan vertel hoe het in Zambia is. En misschien is het ook wel interessant voor de kinderen in Zambia om een keer een filmpje te zien van mijn school en mijn klas.

Wat heb ik onderzocht?

Ik ben dagenlang op zoek gegaan naar de perfecte locatie om wat te leren, indrukken op te doen, en een beetje mee te kunnen helpen met de mensen daar. Natuurlijk ook een plek waar je af en toe op safari kan gaan, en een plek waar ik plezier kan hebben. Ik heb daarvoor contact opgenomen met mensen en met organisaties die bezig zijn met vrijwilligerswerk in ontwikkelingslanden. Zo heb ik bijvoorbeeld een gesprek gevoerd met een organisatie om een beter beeld te krijgen van de mogelijkheden.

Deze plek vond ik in Zambia. Op de grens van Zambia, Zimbabwe, Botswana en vlakbij Namibië. Het plaatsje heet Livingstone. Daar kan ik gemakkelijk vrijwilligerswerk vinden. Op dit moment heb ik gekozen voor een project van Travel Active. Zie verder in het werkstuk.

Wanneer zou ik willen gaan?

Deze studiereis wil ik graag doen in groep 8 van de basisschool. Zo kan ik de studiereis ook als een project aanpakken en integreren in de lessen op school. Ik denk dat ik na de Cito-toets moet gaan. Zelf vind ik eigenlijk ook wel dat het tevoren kan, maar mijn moeder en mijn leraar, zeggen dat ik zo veel indrukken op ga doen dat me dat misschien afleidt van de Cito-toets. En die moet ik natuurlijk wel goed maken. Daarom denk ik zelf aan medio februari tot eind maart. Daar zit dan ook de carnavalsvakantie in. Dus dat scheelt ook in schooldagen.

Ik denk aan 5 weken inclusief de carnavalsvakantie .

De Engelstalige cursus heb ik al in de herfstvakantie gevolgd.

Wie gaat deze reis doen?

Natuurlijk ga ik dan zelf naar Zambia. Ze zijn echter bij de vrijwilligersprojecten niet gewend dat er iemand van 11 jaar meedoet. Het kan wel heb ik begrepen maar dan wordt het een beetje meer maatwerk (bijvoorbeeld de gastgezinnen en zelfs de maat van de fiets die ik in Zambia mag lenen). Dus eigenlijk ben ik wel een beetje jong. Mijn moeder gaat ook mee. Dat vindt ze zelf heel leuk maar ik mag (en wil) ook niet alleen zo'n reis maken.

En.. de meester heeft tegen mijn moeder gezegd dat hij ook een weekje zpu willen komen kijken...

Het project.

Na lang nadenken en alles afwegend, heb ik besloten om met Travel Active op reis te gaan. Zij hebben een aantal hele leuke projecten. Allemaal in Livingstone. Je kan er in een gastgezin verblijven, ik kan er veel leren, ik kan daar helpen, het ligt vlakbij Zimbabwe en Botswana en de prijs is laag. Kortom, het voldoet aan alle voorwaarden die ik gesteld had.

Het project dat ze daar hebben en dat mij nu nog steeds het meest aanspreekt, is de “Linda blind farm”. Daar wonen kinderen met hun ouders. De ouders zijn blind of slechtziend. En in Afrika word je dan vaak buitengesloten. Op de “Linda blind farm” proberen ze het leven van de kinderen van die ouders te verbeteren. Ze hebben akkers waar ze planten op verbouwen. Ook is er een school met 3 klaslokalen. In elk klaslokaal zitten wel 50 kinderen. De klaslokalen zijn echter niet groter dan bij ons op school. Ze hebben er natuurlijk ook nog steeds krijtbord. Kortom: er is hulp nodig. En daar gaan dus jaarlijks een aantal vrijwilligers naar toe.

Ik zal een voorbeeld geven van wat ze daar doen.

Op het project in Livingstone, de plaats in Zambia waar ik naar toe wil, hebben ze een akker. Op die akker verbouwen ze allerlei soorten groenten en fruit. Het probleem is echter dat elke keer als het oogsttijd is, de olifanten uit het nabijgelegen natuurpark op bezoek komen. Zij lusten natuurlijk ook groenten. En dan hebben de bewoners van het dorp, het nakijken. De vrijwilligers die afgelopen zomer hun handen uit de mouwen gestoken hebben, hebben er voor gezorgd dat er een elektrisch hek omheen werd gebouwd. Dit is nu net af. Nu kunnen de bewoners wel zelf oogsten, eten en ook geld verdienen om het landgoed uit te breiden. De vrijwilligers hebben ook de dorpsbewoners geholpen met het aanleggen van een irrigatiekanaal. Een irrigatiekanaal is een manier om water van de ene naar de andere plek te krijgen. Zo kunnen zij de akkers besproeien met water.

Wat wil ik bereiken voor mezelf?

Ik vind het heel erg uitdagend en ook heel bijzonder om iets te kunnen doen voor kinderen en mensen die het niet zo goed hebben als wij. Als ik voor hen een klein verschilletje kan maken dan ben ik helemaal tevreden. Maar natuurlijk doe ik het ook voor mezelf. Want ik vind het ook heel leuk als ik samen met andere kinderen uit een heel ander land kan spelen en leven. Wat wil ik bereiken voor mezelf?

Wat ik wil bereiken heeft te maken met twee dingen:

- kennis
- ervaring en (levens)wijsheid

Dit is natuurlijk niet uitgelegd. We moeten dus verder kijken.

Kennis. Wat is kennis?

Nu gaan we filosoferen. Want ik denk dat je na het zien van de vraag meteen al je antwoord klaar had. Dat heeft iedereen. Mag ik je vragen om even kort op te schrijven wat je denkt? Ik zal hier een voorbeeld geven waar ik aan denk.

Ik denk aan rekenen, spelling en taal (dus vakken op school) en ik denk aan sporten.

Maar wat nu als je 1 minuut verder nadenkt. Doe het eens. Het blijft een minuut stil. Wil je nog een keer opschrijven waar je nu aan denkt? Schrijf ook op wat je het belangrijkste vindt en licht dit kort toe.

Hier denk ik aan:

ik denk nu niet meer aan vakken. Ik denk aan sociale vaardigheden, aan vragen stellen, vaardigheden, aan spreken, aan woorden, aan kijken, aan plannen, aan vertrouwen, aan concentratie, aan zelfbeheersing, Ik denk aan van alles nog wat. Maar als ik nu ga zeggen wat ik het belangrijkste vind, dan vind ik ervaring en (levens)wijsheid het belangrijkste: hoe sta ik, Xavier, als jongen in het leven voor mezelf en voor mijn ouders, mijn oma, mijn broertje, mijn vrienden en familie en voor andere mensen.

Wat is ervaring?

Ervaring is belangrijk in je leven. Kun je fietsen zonder het ooit te doen? Kun je een sleutel omdraaien voordat je het iemand hebt zien doen? Kun je tennis spelen zonder te oefenen? Kun je een wereldvoetballer worden als je nooit gevoetbald hebt? Ervaring kan te maken hebben met praktische zaken. Maar ervaring heeft ook heel veel te maken met levenswijsheid. Wijsheid geeft je de handvatten om je goede meningen te vormen, om goed te kunnen oordelen en om dat te gebruiken in wat je doet in leven. Wijsheid heeft te maken met hoe je in het leven staat.

Ik vind ervaring en levenswijsheid heel belangrijk. Belangrijker dan alle kennis die je op de basis- en middelbare school op doet. Zelfs belangrijker dan alle kennis die je op de universiteit op doet. Voor mij zijn ervaring en dus wijsheid daarom belangrijk. Als je ervaring hebt komt die kennis ook. Maar als je kennis hebt en geen ervaring, kan je de kennis niet genoeg gebruiken.

Ervaring moet je opdoen. En voor ervaring moet je durven. Ik vind van alle soorten ervaringen, reizen een hele belangrijke ervaring. Velen zullen zeggen dat ze het sociaal proces het belangrijkste vinden, dus vrienden krijgen en zo. Dat is hartstikke belangrijk. Zonder vrienden is misschien wel net als lang zonder eten. Dan kun je ziek en ongelukkig worden.

Voor mij is het ook heel belangrijk om te zien hoe anderen leven in een totaal andere wereld. Ik vind dat het erg zinvol is om te zien dat je niet de enige bent op deze wereld. En dat Europa en Amerika echt niet de enige continenten zijn. Soms krijg ik de indruk, bijvoorbeeld in het nieuws, dat vooral Europa of Amerika iets vinden. Door de wereld in te trekken, door je te verdiepen in andere culturen en te verdiepen in mensen, leer je dat onze manier van leven niet de enige manier van leven is. En dat er meer hele waardevolle manieren van leven zijn. Denk daarbij bijvoorbeeld aan religie. Dat is de oorzaak van vele oorlogen, strijd, pijn en verdriet. Vaak komt dat omdat we onvoldoende van de verschillende religies weten. Zo worden snel (voor)oordelen gevormd. Als mensen zich meer in elkaar gaan verdiepen, gaan ze elkaar ook

beter begrijpen. En dan zie je bijvoorbeeld dat moslims echt niet allemaal zo zijn als bijvoorbeeld extreme moslims zoals de Taliban.

Wij leven hier goed. Wij leven in welvaart. We hebben een mooi huis. We hebben zoveel te eten dat we regelmatig iets weg gooien. Als we nieuwe kleren willen kopen, gaan we gewoon een dagje winkelen.

Dat is niet overal zo gewoon. Zo is het ook in Zambia niet gewoon. Ze hebben daar niet zo'n grote huizen als wij, met trampolines in de tuin. Als je de kans krijgt om naar zo'n land als Zambia te gaan en daar ook tussen en met de mensen te leven dan zie je de andere kant van de wereld. Dan zie je het bewijs dat lang niet iedereen het zo goed heeft.

Nog altijd is er geen sprake van gelijkwaardigheid in de wereld. En dan bedoel ik niet alleen gelijkheid (allemaal een goed inkomen en bestaan, goed onderwijs, goede gezondheidszorg etc) maar ik bedoel ook dat groepen een mening hebben over andere groepen mensen. Ze vinden andere groepen bijvoorbeeld niet zo slim of vinden dat ze niet zo hard werken: ze vinden ze gewoon niet gelijk aan zichzelf. Gelukkig is dat in de vorige eeuw steeds meer veranderd. En vinden we ook dat we mensen die het minder goed hebben dan wij, onze hulp aan moeten bieden. Door elkaar te helpen, kunnen we de wereld een beetje beter maken. En daarom zijn er projecten opgericht om de mensen te helpen. En op een van deze projecten wil ik mensen gaan helpen. Ik wil ook graag zien hoe andere mensen en kinderen daar leven en in ruil daarvoor ga ik kinderen lesgeven.

Schrijf nu nog maar eens kort op wat je denkt. Is het anders als dat je voor deze tekst dacht. In dat geval is je mening verandert door erover te denken. Dit heet Filosofie. En ook dat vind ik een van de dingen die ik wijsheid noem.

Maar wat zijn nu mijn echte leerdoelen?

Wat ik hier wil gaan leren:

We zijn aangekomen bij de leerdoelen die ik gemaakt heb voor deze reis.

- Op de projecten die wij nu op het oog hebben is een school. Op deze school kan je lesgeven. Dan denk je misschien dat zij geen Nederlands spreken dus wat kan ik daar dan doen? De kinderen daar spreken wel een beetje Engels. Eén van mijn belangrijkste leerdoelen is dan ook het verbeteren van mijn Engels. Dit wil ik doen als voorbereiding op de middelbare school. Maar vooral ook om beter toegang te krijgen tot informatie en kennis. En zeker ook om beter met kinderen en volwassenen uit andere landen te kunnen praten op bijvoorbeeld vakantie. Vooral het luisteren en het spreken moet vooruit. Ik wil daarom graag een aantal lessen verzorgen op de school in Zambia. Dat moet ik in de Engelse taal gaan doen. En daarvoor moet ik ook tevoren nog veel meer Engels oefenen. Dit wil ik graag doen door middel van extra oefenen zowel op school als thuis. Ik heb daarvoor al een aantal App's gedownload en gebruikt en ik heb een Engelstalige cursus gedaan in Engeland zelf. In deze herfstvakantie. Hier heb ik een week lang alleen maar Engels gehad. We verbleven in een gastgezin en ook daar moesten we constant Engels praten. Natuurlijk

werd ik er soms gek van en was ik om 7 uur al doodmoe. Maar hierna was mijn Engels dan ook stukken beter. Ook heb ik meegemaakt hoe verschillend de Engelse cultuur is van de Nederlandse cultuur. Je at door zo ongezond.

Ook kunnen de kinderen op deze scholen in Zambia niet perfect Engels. Net als ik. Het is daar natuurlijk ook zo dat er met handen en voeten gesproken wordt. Op de locatie zelf wil ik dus leren te communiceren met mensen waar van je de taal niet spreekt. Ik wil dat niet alleen leren maar ook leren durven. Nu duurt het toch lang voordat ik contact zoek met mensen die ik niet kan verstaan. Dan ben ik te verlegen. Ik wil het graag goed doen en dat lukt niet omdat ik de taal niet goed begrijp en spreek. Ik wil leren communiceren met mensen waarvan ik de taal niet goed spreek. Ik wil leren om ook met hen in contact te durven gaan.

- Ik wil ook graag wat betekenen voor deze kinderen in de tijd dat ik bij hen mag wonen. Daarom wil ik lesgeven. Want de school is voor deze kinderen extra belangrijk. Onderwijs biedt hen een kans op een betere toekomst. Ik wil dat graag op een leuke manier aanpakken. Met onderwerpen die hen interesseren en met middelen waardoor ze leren heel erg leuk vinden. Die lessen wil ik graag al een beetje in Nederland voor bereiden omdat ik bijvoorbeeld wil werken met Power-Point's en met creatieve spullen zoals spelvormen.
- Ik wil zelfstandiger worden. Alles heb mezelf uitgezocht. Ik heb locaties onderzocht, gekeken naar de vliegroutes en vliegtickets, naar diverse opties om vrijwilligerswerk te doen, naar de mooiste wildparken en naar het verblijf. Ik heb zelf een afspraak gemaakt met Travel Active, een bureau voor vrijwilligerswerk in het buitenland. En heb daar het woord gevoerd. En nu maak ik afspraken met mensen die daar al vrijwilligerswerk gedaan hebben om van hun ervaringen te leren.
- Ik wil ervaringen opdoen en eigenlijk ook meer levenswijsheid opdoen. Dit door een paar weken te gaan wonen in een vreemd land, in een cultuur die ik niet ken en bij mensen die ik niet ken en niet direct kan verstaan en die een hele andere manier van leven hebben dan wij in Nederland. Daarom onderzoeken we ook de mogelijkheid om het verblijf te combineren met een verblijf in gastgezinnen, zowel in Engeland als in Zambia. En dat lijkt te lukken.

Zambia en mezelf.

“Zambia, en mezelf”. Zo heet dit werkstuk. Maar wat betekent dit? “Zambia en mezelf” :twee onderwerpen waarvan ik nooit gedacht had dat ze samen zouden komen. Ik wil even terug gaan in de tijd.

Het is 1,5 jaar geleden en ik zat achter de computer. Nog maar kort tevoren had ik het idee geopperd om vrijwilligerswerk te doen en was al dagen aan het zoeken. Ik probeerde een reis te vinden waarbij ik veel kon leren en ook veel plezier zou hebben. Ik had veel ideeën op gedaan maar nog geen geschikte kandidaat gevonden. Tot ik het idee bedacht om vrijwilligerswerk te gaan doen. Ook Ietje vond dit meteen een goed idee. En zo kwam het dat ik diezelfde dag al het hele internet afgespeurde. Overal stond er het volgende.

Prachtig werk.

Je leert er veel van en doet veel plezier op en ervaring op hier in Thailand. Voor maar 200 euro per week.

(leeftijdseisen 18+)

Tot ik bij Travel Active ging kijken: “Gezinsvrijwilligerswerk is mogelijk. U kunt naar de volgende bestemmingen”.

- Nepal
- Ghana
- Indonesië
- India
- Thailand
- Sri Lanka
- Zambia

Op dat moment maakt ik voor het eerst kennis met Zambia. Ik had van te voren nog niet echt van Zambia gehoord. Persoonlijk ging mijn voorkeur al uit naar Afrika. Ook het leven in de wildernis sprak mij aan. National Geographic en de Junior hadden die interesse al bij mij opgeroepen. Dat bracht de keuze terug tot twee mogelijkheden:

- Ghana
- Zambia.

Zambia trok me het meeste. Dus ging ik verder op onderzoek uit naar dit land.

Ik weet het nog steeds als de dag van gisteren. Ik weet hoe leuk ik het vond om het op te zoeken. En ik weet dat ik bij Zambia hoor. Ik weet niet waarom, maar vanaf het begin had ik het gevoel dat Zambia en ik bij elkaar horen. Ik wil avonturen. Zambia geeft me avonturen. Ik wil leren, ervaring opdoen en in wijsheid groeien. Zambia geeft mij de kans.

Ik wil ook heel graag me verdiepen in de natuur. De natuur van Afrika is heel erg interessant en voor mij onbekend. Daarbij denk ik aan het dierenleven in de wildernis. Het lijkt me heel bijzonder om te aanschouwen hoe die dieren met elkaar omgaan (en op elkaar jagen om te overleven bijvoorbeeld). Livingstone ligt vlakbij een aantal bekende natuurparken. Dus die kans wil ik zeker niet voorbij laten gaan.

Livingstone in Zambia ligt ook op een steenworp afstand van de wereldberoemde Victoria Falls. Ook een prachtig, indrukwekkend, natuurverschijnsel wat ik niet wil en kan missen. Ik wil alles wel zien en in Zambia is heel veel te zien, te beleven en te ervaren. Daarom ga ik niet op vakantie maar ga ik op reis. In Zambia.

Dus Zambia en mezelf. Wij horen bij elkaar. Want tja, weet ik wel waarom? Zullen we weer gaan filosoferen?

Want uiteindelijk heb je er toch weer kennis en ervaring voor nodig. Bijvoorbeeld de kennis en ervaring die ik nu hoop te krijgen. En... ja, zeg het maar. Zonder kennis en ervaring kom je nergens. Maar de belangrijke vraag aan de leerplichtambtenaar, die nog steeds bij mij op bezoek is, is de vraag waar alles mee begint:

Mag ik gaan of mag ik niet...?’

“Xavier Friesen.”